

seender, blive ogsaa at følge ved de militære Straffeloves Anvendelse, dog med de nærmere Bestemmelser, som disse Love indeholde enten i Almindelighed, navnlig i dette Kapitel, eller for ærlige Tilfælde.

§ 46.

Tidspunktet, da de i denne Lov for Forbrydelser under Krigsforhold givne Forstrifter (Krigslove) skulle kunne bringes i Anvendelse, fastsættes i hvert Tilfælde af Krigsberedskab af vedkommende Minister.

§ 47.

Naar en Førefat giver med Hensyn til militære Tjenesteforholds Befaling til en strafbar Handling, er den Undergivne, som udfører den, angerløs, saafremt han ikke har maattet kunne indse, og det heller ikke iøvrigt har været ham bekendt, at der ved Befalingen tilsigtedes en Forbrydelse.

§ 48.

Paa de til Krigsmagten hørende Personer, som ikke ere Officerer, Underofficerer eller menige Krigsmænd, anvendes med Hensyn til de øvrige Strafferetsbestemmelser den samme Regel, som i § 41, første Stykke, er givet om Straffene.

§ 49.

For Overtrædelse af Tjenestpligter kunne Værn imellem 10 og 15 Aar straffes, selv om den i Loven fastsatte Straf ikke overstiger simpelt Fængsel.

§ 50.

Bed Overtrædelse af Tjenestpligter kan selvforsholdt Drukkenskab ikke udelukke Anvendelsen af den loobestemte Straf.

§ 51.

Begaas en Forbrydelse af flere Krigsmænd i Forening, og i saa Tilfælde en særlig Straf er bestemt for Hovedmanden, da betragtes som saadan Enhver, der har forledet nogen Anden til at deltage i Forbrydelsen, ledet den forbryderiske Forening eller paa anden Maade viist en særegen Virksomhed fremfor de øvrige Deltagere for at fremme Forbrydelsens Udførelse.

Kan i saadanne Tilfælde ingen Hovedmand udfindes, og Krigsmænd af forskellige Tjenestklasser eller Tjenestegrader have deltaget i Forbrydelsen, kan Straffen for den af Deltagerne, der har den højeste Klasse eller Grad, og, hvis denne er fælles for flere, da for den af dem, der som ældst af Tjenestealder er de Øvriges Overmand, efter Omstændighederne skjæres udover den for Forbrydelsen fastsatte højeste Straf, dog indenfor Grændserne af den for Hovedmændene bestemte.

§ 52.

Som skjærpene Omstændigheder ved Straffenes Udmaalning indenfor de for samme bestemte Grændser kommer, foruden hvad de borgerlige Love i saa Henseende tilholde, derhos efter Forbrydelsens Bestaafenhed i Betragtning: